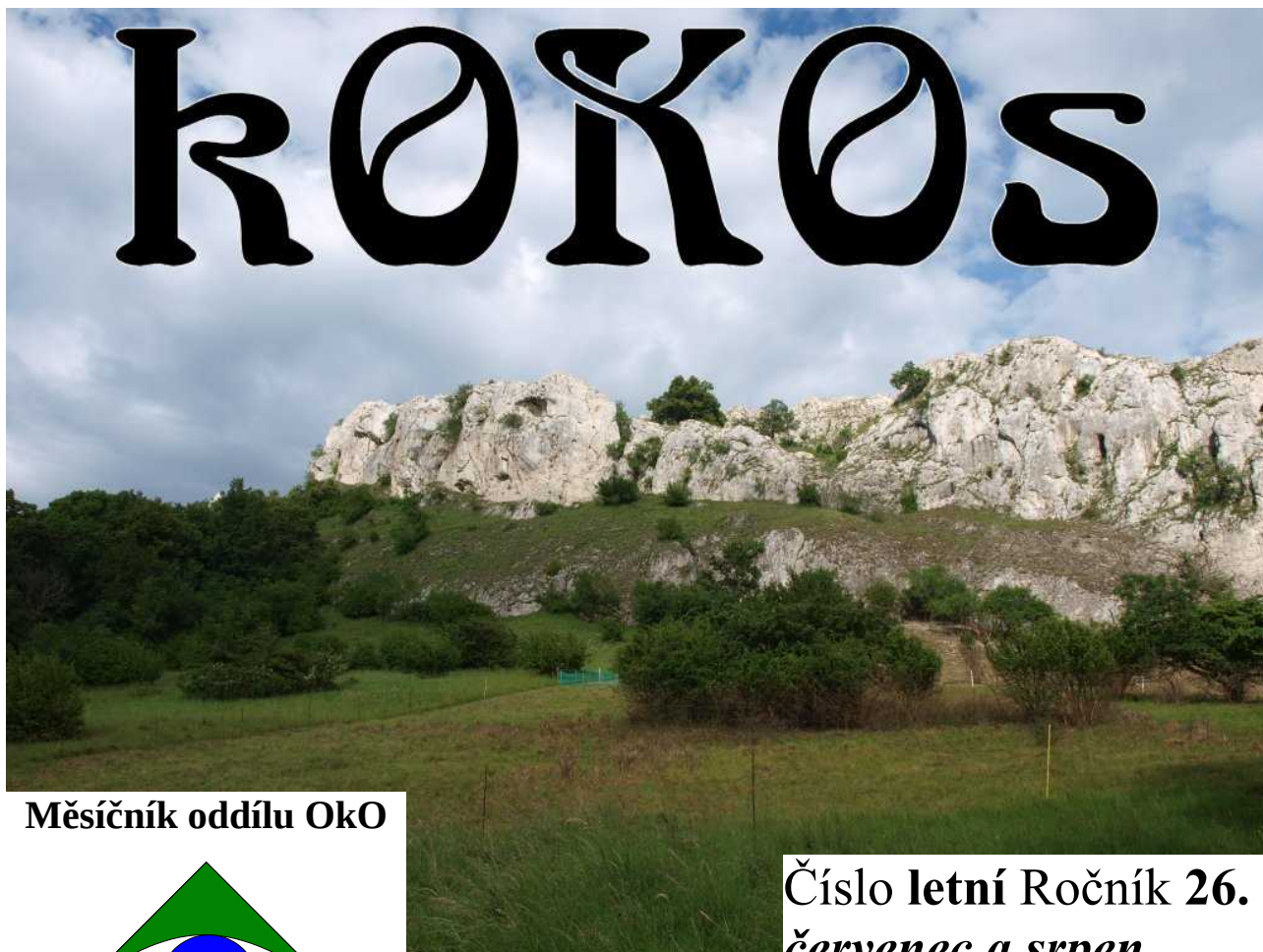
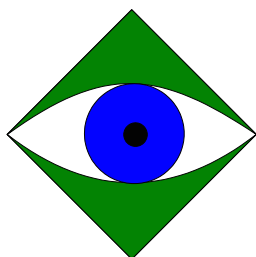

KOKOS

Měsíčník oddílu OkO

Číslo letní Ročník 26.
červenec a srpen
Vyšlo: 17.6.2024

Kalendárium

Zapište si do diáře

V pondělí 24. června vyrazíme na další společné schůzce někam do přírody, na Márovo naléhání se vydáme do Suchdola navštívit botanický park Zemědělské Univerzity Libosad.

A v pátek 28. června pojedeme společně na tábor na jeden, dva nebo tři týdny podle toho, kolik má kdo sil a odvahy.

Přes léto se můžeme setkat několik pondělků na tradičním létu s Okem. Půjdeme někam do Šáreckého údolí a pokud nás bude více, zahrajeme si nějaké hry. Zatím se jedná o pondělky 22.7., 5.8., 12.8., 19.8., sraz v 16:00 u klubovny, návrat kolem 18:00 tamtéž.

Další rok oddílové činnosti zahájíme tradičně zahajovací oddílovou schůzkou v pondělí 2. září 2024 sraz v 16:00 u klubovny, návrat v 18:00 tamtéž. Od dalšího týdne pak poběží družinové schůzky v tradičních časech, které se mohou dále změnit podle aktuálních rozvrhů.

První výlet bude pravděpodobně jednodenní v termínu 14. září 2024, následovat bude vícedeňák ven pravděpodobně 27.-29. září 2024. Termíny jsou předběžné a mohou se změnit, detaily se dozvíte v září.

Blahopřeme

Narozeniny	Svátky
20. června – Lembas (24)	29. června – Petr a Pavel
23. června – Ája (9)	5. července – Cyril a Metoděj
17. července – Piškot (22)	14. července – Karolína
18. července – Kapybara (30)	26. července – Anna
23. července – Ben (10)	5. srpna – Kristián
24. července – Eliška (13)	11. srpna – Zuzana
25. července – Eda (11)	15. srpna – Hana
11. srpna – Žába (27)	21. srpna – Johana
21. srpna – Julča a Jožka (9)	23. srpna – Sandra
31. srpna – Prtě (26)	

Zprávy z oddílu

Počet členů

V měsíci červnu jsme nikoho nového nezaznamenali a ani nečekáme nové osoby na nadcházejícím táboře. Pokud máte známé a kamarády, kteří by chtěli chodit do oddílu, rádi je uvítáme v září.

Tábor

Stále nám chybí zatím několik posledních přihlášek na tábor od osob, které jsou již přihlášeny slovně a se kterými počítáme, ale kteří se k dodání přihlášky ještě nedostali. A stále bychom mohli najít jedno nebo dvě případná místa pro další zájemce oddílu blízko.

Jinak je tábor v zásadě hotov, vedoucí poslední sobotu před táborem vykopou jámy a shrnou definitivně vše, co je třeba shrnout a tábor již opravdu může začít.

Internet

Nezapomeňte, že plus minus každý den budou na našich stránkách kolem půlnoci přibývat fotografie z tábora. Najdete je na starých oddílových stránkách <http://ted.oddiloko.org/> nebo naleznete odkaz přímo z hlavní stránky nových stránek v sekci Oznámení.

Ozvěny měsíce

Nečekaná Pálava – 31.května – 2. června 2024

Předpověď počasí na výlet byla katastrofální a v Praze skutečně celou dobu intenzivně pršelo, my jsme naštěstí volili kraje vzdálenější a po chvíli váhání jsme změnili místo výletu na Pálavu, kde předpověď slibovala zřejmě nejsušší počasí. Déšť se nám sice úplně nevyhnul, ale rozhodně nás za naši drzost nepotrestal.

Na výlet se nás nakonec vypravilo pouhých pět. Bizon, Myšinka, Tomáš, Ben a Ernest. Ostatní zřejmě vylekalo plánované počasí nebo odehnaly jiné záležitosti. Pozdě večer

Hrad Dívčí hrady (Děvičky) se tyčí na skále nad Pavlovem.

jsme se tak ocitli v Břeclavi a odtud jsme autobusem odjeli k Milovicím, kde jsme po chvílích rozhodování vystoupili na zastávce Panenský Mlýn a vystoupali do lesíka nad ním

Naše výprava na Děvičkách, prvním postupném bodě cesty

směrem k oboře, tam jsme našli ne snad optimální, ale přijatelné místo, kde jsme rozložili pařeniště a uložili se na noc. Jen co jsme natáhli střechu, spustil se déšť, který nám však již nevadil.

Ráno jsme zjistili, že nám ledaskam našli slimáci a některé jsme našli až v průběhu dne. Nicméně již nepršelo a naopak nás vítalo slunce. Zabalili jsme si a autobus nás tentokrát odvezl až do Pavlova, kde jsme nakoupili a pak

konečně vyrazili na vrchy Pálavy.

Prvním naším cílem byla zřícenina Děvičky, která se tyčí nad Pavlovem. V průběhu výstupu nám Myšinka vyprávěl, oč se tentokrát jedná. Ares, bůh války, se zjevil Spartskému králi a

poslal jej do Tareova domovského kraje, aby tam v jeho jménu pálil, ničil a válčil, hrdina se tentokrát musel postavit Spartskému vojsku a přesvědčit je k návratu.

U vyhlídky nad Soutěskou mírně poprchávalo

Dostoupali jsme na Dívčí hrady a prošli jsme si zříceninu bez batohů. Obdivovali se výhledům do kraje pod Pálavou a pak jsme vyrazili směrem k vrcholu Děvína. V sedle pod Dívčími hrady jsme viděli nádherně vybarvenou ještěrku zelenou, kterou bohužel zaplašil jeden nadšený fotograf dříve než jsme ji stihli kvalitně vyfotit my. Výstup pokračoval až k vyhlídce na Novomlýnské nádrže,

kde jsme ustoupili nátlaku a zastavili jsme se na oběd. Po obědě jsme pokračovali výstupem po táhlém hřebetu Děvína až k vyhlídce u rozcestí. Tady se prvně objevilo pár kapek, ale zatím žádný přesvědčivý déšť.

Podívali jsme se na zříceninu Sirotčí Hrádek a Stolovou horu za ním a pak jsme se vypravili po zelené značce k vysílači na vrcholu Děvína. Tam jsme také odehráli první kolo celovýletové hry na boj se Spartským vojskem. Cestou dolů z Děvína začalo poprchávat a než jsme došli k vyhlídce na Soutěsku, přšelo již natolik, že jsme obalili batohy pláštěnkami. Drobný deštík nás následoval mezi

Ukryváme se před deštěm a hrajeme kolo celovýletové hry

skalami dolů ke křižovatce cest pod Soutěskou, kde je rovněž velký přístřešek.

Po dvou kolech celovýletové hry bylo po dešti a tak jsme se vydali podél rezervace na místo, kdy by mohly kvést hnědence zvrhlé, vzácné nezelené orchideje. Bohužel byly již

odkvetlé, zřejmě je letošní teplé jaro vyhnalo značně dříve. Ve chvíli, kdy jsme se chystali odejít, se spustil snad nejprudší déšť výletu. Bohužel jsme museli projít přes husté křoví a pak jsme se stáhli zpět do přístřešku k dalším partiím celovýletové hry.

Po dešti jsme vyrazili po zelené a následně po modré turistické značce kolem kozí pastviny a přes les plný oměje vlčího moru a s několika rozkvetlými liliemi zlatohlavými. Další zastávku jsme měli u skalní stěny Martinka, kde jsme si prošli přístupné skály a s přibývajícím večerem jsme po modré značce došli do Klentnice, kde jsme načerpali vodu a vystoupali k Sirotčím hrádku. Hrádek jsme prolezli a opustili jsme jej se západem slunce,

Západ slunce nás zastihl na Sirotčím hrádku

kdy proti nám šly na hrádek davy právě kvůli slunce západu.

My jsme však hlavně hledali, kam zapadnout na noc. Po chvíli váhání nad pirátským

přenocováním u Klentnického hřiště nebo nad cestou autobusem zpět do slimáčího hájku jsme nakonec zvolili podle mapy a vyhlídky místo nedaleko obory Klentnice, kde se nám podařilo najít místo rovnější a příjemnější než včera. Postavili jsme pařeniště, uvařili jsme večeři a odebrali se spát.

Ráno jsme nejprve hned po otevření vyrazili na vycházku do obory a pak jsme se vrátili do Klentnice

Ranní probuzení u obory, vedoucí vstávají jako první.

na autobus, který nás dovezl do Mikulova, kde nás čekala dnešní hlavní atrakce, jeskyně Na

Turoldu. V rámci spravedlnosti nutno přiznat, že celý náš pobyt v Mikulově byl poznamenán drobným mrholením.

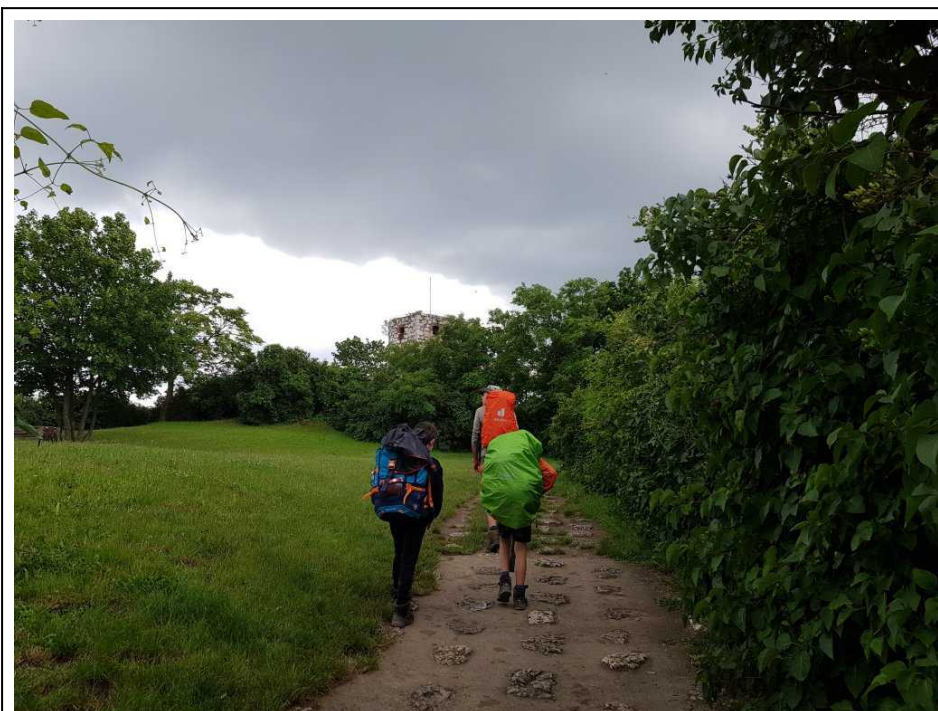

Výstavka archeologických a geologických nálezů v jeskyni Na Turoldu

Jeskyně Na Turoldu je zpřístupněná jeskyně bez krápníkové výzdoby, ale s jinými krasovými jevy. Podstatná část prohlídky se sestávala z ukazování nápisů, které vytvořili vandaloobývající jeskyni v sedmdesátých letech. Po prohlídce jeskyně jsme chvíli usedli u celovýletové hry a pak jsme se vydali přes Mikulov dolů k nádraží. Prošli jsme kolem zřícenina Kozí Hrádek,

Mikulovského zámku, synagogy až jsme v parčíku před nádražím odehráli poslední hru výletu, kde Tareos honil Areova mazlíčka, aby přesvědčil Area stáhnout své vojsko.

A pak jsme již usedli do vlaku do Břeclavi, tak jsme nakoupili oběd a opustil nás Myšinka, který si chtěl výlet ještě protáhnout. My ostatní jsme nastoupili do vlaku a přes nejasnosti vzniklé tím, že zrušili vagón s našimi místenkami, jsme nakonec bez větších potíží dorazili do Prahy a domů a tím výlet skončil.

Procházíme okrajem Mikulova ke Kozímu hrádku

A jako obvykle musím akci nějak zhodnotit, přes ne zcela dokonalé počasí se prokázalo, že Pálava nikdy nezklame a výlet byl velmi pohodový a příjemný. A kdo s námi chce jet, příští výlet ven nás čeká v září.

(bi)

Voděradské bučiny – 15. června 2024

Poslední výlet v oddílovém roce je tradičně jednodenní a tak jsme se i tentokrát vypravili jen kousek za Prahu do NPR Voděradské bučiny.

Sešlo se nás celkem hodně i když vzhledem k absencím bych považoval účast za spíše střední. Z vedoucích jsme tu mohli vidět Bizona, Hanku, Ariela, Ester, Piškota a Tomáše a z dětí Janise, Káju, Lukáše, Martina, Edu, Ondru, Bena, Bárnyho, Ernesta a Pavla.

Metro nás vyvrhlo na zastávce Háje a odtud jsme pokračovali autobusem do Jevan. V Jevanech jsme zamířili

Na expoziční ke dni lesů ČZU posloucháme výklad o dřevě

do lesa a na jeho okraji Ester představila tento výlet. Tareos se tentokrát rozhodl pomoci Psyché, která plnila náročné úkoly od Afrodity, aby se mohla setkat se svým manželem Erotem.

Hra na přebírání barevných kaminků

Tareos se nejprve musel Psyché představit a to tak, že se vydával za neviditelného služebníka. Hra probíhala tak, že vedoucí obcházeli určenou trasu a děti se za nimi plížily, aby nebyly spatřeny. Další cesta nás dovedla k modré turistické značce a tu jsme zjistili, že se zde zároveň koná den lesů ČZU a podél naší trasy jsou rozmístěny různé zastavení lesnické

fakulty. Využili jsme tak poznávání stromů v podobě mladých stromků ještě jako sazenic,

pak ukázkou dřeva ve zpracované podobě a také ukázkou kožešin lesní zvěře. Pak se naše cesta od trasy dne lesů odchýlila.

Závěr hry na stříhání ovcí, většina fáborků je již otrhána

Zatím se již přiblížil čas oběda a tak jsme na vhodném místě lesa usedli a naobědvali se. O kousek dál zavelela Ester k další hře. Dvojice soutěžících obdržely po hrsti smíchaných barevných kamenů a jejich cílem bylo je co nejrychleji roztřídit. Šlo tak nejen o hbitost prstů, ale i o trochu toho systému. Pokračovali jsme v cestě podél naučné stezky a zastavili jsme se posléze na další hru. Tentokrát šlo o

ostřihání stáda zuřivých ovcí, vedoucí měli na sobě fáborky a děti se je snažily strhnout, aniž by se jich vedoucí dotknul.

U jednoho z potůčků pak proběhla hra na přinášení vody z řeky Styx, pro Tarea nebyla cesta do podsvětí žádnou novinkou, a tak věděl, že s podsvětí vodou je třeba zacházet opatrně. Herně pak šlo o závod dvojic s kelímkem vody neseným na provázku.

Sešli jsme dolů po červené značce k Vyžlovskému rybníku a tam v poslední hře bylo úkolem zjistit, co považují někteří bohové za krásné, děti jim tedy nosily

Na startu přenášení vody z řeky Styx

různé věci a musely v tom vytrvat, dokud nedonesou to, co si příslušný vedoucí žádal.

Na hrázi rybníka pak Ester výlet vyhodnotila a pak nám už zbývalo jen vyjít přes Vyžlovku na autobus a odjet domů. Výlet se nám vydařil a i počasí, které hrozilo deštěm se obešlo jen pár kapkami. Takže zase v září na dalším výletě.

Zajímavé místo

Záhorie a Malé Karpaty jih– neprávem opomíjený skvost

Až na Slovensku, v oblasti mezi Břeclaví a Bratislavou můžeme vidět zajímavou krajinu rovinatého Záhorie i prudce se zvedající masiv pohoří Malých Karpat. Toto pohoří je sice o trochu nižší než blízké Bílé Karpaty, nicméně svojí rozlohou mu může zdatně konkurovat.

Naše putování začneme na soutoku mohutného Dunaje a Moravy, kde se kousíček východně od Bratislavy tyčí osamělý masiv mohutného vrcholu **Devínské Kobyly** (514 m.n.m), který je taktéž součástí CHKO Malé Karpaty. V minulosti se zde nacházela protiletadlová raketová základna, dnes ční na vrcholu elegantní vyhlídková věž s několika vyhlídkovými balkóny ze kterých můžete obdivovat blízkou Bratislavu, hřeben Malých Karpat nebo za dobré viditelnosti na obzoru i majestátní rakouské Alpy.

K hradu Pajštún se váže legenda, že vždy o půlnoci jezdí okolo zřícenin rytíř na bílém koni. Vyskočí na nejvyšší zeď a potom zmizí v propasti. Zatím si rytíř může doslova vyskakovat, ale za pár desítek let možná už nebude mít žádnou zeď na které by svoje koucky dále prováděl.

Vrchol Devínské Kobyly je dobře dostupný z Devína, zajímavější cesta je ale z Devínské Nové Vsi vedoucí

přes stepní trávníky na Sandbergu, kde můžeme na jaře obdivovat vzácné druhy rostlin. Začátkem června zde rozkvétá krásná orchidej jazýček jadranský, který je chráněn i evropsky v rámci systému ochrany přírody Natura 2000. Je vcelku nápadný a pokud se budete pořádně rozhlížet, můžete ho spatřit růst na loukách v okolích turistických cest v masivu Devínské Kobyly.

Sejít se dá dolů například do nedalekého **Devína**, kde se na masivním vápencovém bradle vypíná zřícenina mohutného stejnojmenného hradu, nyní považovanému za jeden ze symbolů okolí Bratislavy.

Přesuneme se pár kilometrů na sever do malebného městečka **Stupava**, jehož okolí nabízí také několik zajímavostí hodných návštěvy. Milovníci přírody jistě musí zavítat na nedalekou **Vrchnou horu**, která i přes svojí směšnou výšku 280 metrů nad mořem nabízí krásné rozhledy především směrem na Devínskou Kobylu a masiv Malých Karpat. Původně se na Vrchné Hoře nacházela pestrá mozaika vinic a pastvin, nicméně ty byly nakonec opuštěny a na jejich místě se vyvinuly druhově stepní trávníky hostící mnoho vzácných druhů rostlin i živočichů, můžeme zde nalézt i výše zmiňovanou orchidej jazýček jadranský, tak i neméně vzácný tořič čmelákovitý, který svým tvarem květu připomíná samičku jednoho z druhů čmeláků. Nakonec si bohatství zdejší přírody všimly i slovenské úřady a vrchol této hory prohlásily alespoň za chráněné území evropského významu.

Městečku **Stupava** vévodí původně renesanční kaštel trojdílné dispozice se dvěma nárožními věžemi a kapličkou na konci bočního křídla. Bohužel je kaštel veřejnosti nepřístupný, sídlí v něm domov seniorů, nicméně procházka v zámeckém parku je opravdu příjemná. Milovníci dobrého jídla mohou vyrazit do nedalekého areálu rybářství Stupava, jehož restaurace nabízí místní i cizokrajné ryby chované ve zdejších rybníčcích upravené na mnoho způsobů.

Jazýček jadranský roste v Malých Karpatech většinou na loukách, kde svojí velikostí nepřevyšuje okolní trávu o víc než cca 20 cm centimetrů. V Česku roste v jediné stabilní populaci na lokalitě v okolí Ketkovic v zarůstající lestostepi, kterou jsem již dříve s oddílem navštívili v rámci výletu ven do údolí Divoké Oslavy, kde se mu v poslední době však moc nedaří a jeho počty stále klesají. Na Slovensku roste ještě jeho vzácnější příbuzný jazýček východní a na západ od našich hranic v Německu zase poněkud běžnější jazýček kozlí.

Jedním ze symbolů jižní části Malých Karpat je i nedaleká zřícenina majestátního hradu Pajštún. Z obce Borinka je to na hrad opravdu jen kousíček a cesta je neméně zajímavá než samotná návštěva hradu. **V přírodní rezervaci pod Pajštúnom** můžeme ve vysokých bučinách v červnu obdivovat kvetoucí drobnou orchidej kruštík drobnolistý, který zde roste opravdu ve velkém počtu a bystrému oku neunikne ani květ nápadné okrotice červené.

Samotný hrad **Pajštún** je opravdu impozantní, je postaven na mohutném vápencovém bradle a jeho podoba vychází z renesanční pevnosti, na kterou byl z původně gotického hradu přestavěn. Moderní opevnění hradu zajišťoval mohutný rondel, na který se v případě potřeby daly umístit děla. I když hrad byl ještě v průběhu 17. století upravován, v 18. století jeho zkázu dokonala napoleonská vojska, která si na jeho hradbách testovala účinnost nových typů děl. V horní části hradu, se jak jinak, když jsme v Malých Karpatech, můžeme kochat parádními výhledy do širokého okolí.

Naše poslední zastávka je několik desítek kilometrů severně v rovině Záhorie, kde se nedaleko Velkých Levár, známých kulturou habánských usedlíků, **nachází národní přírodní rezervace Abrod**, od roku 1988 též součástí CHKO Záhorie. V současnosti je Abrod největším komplexem slatinných luk na Slovensku, v jedné jeho části se dokonce nacházelo rašeliniště, ale to už v důsledku odvodnění zaniklo. Jako významná botanická lokalita je veden už od roku 1923, a opravdu, roste zde například vzácný mečík bahenní, chráněný i evropsky v rámci systému ochrany přírody Natura 2000 i na jediné lokalitě na Slovensku rostoucí tráva šášina černá, kterou znám dobře od nás z NPP Cikánský dolík v přírodním parku Džbán. I orchidejí zde můžeme spatřit mraky a to i těch nejvzácnějších druhů, zmínil bych především prstnatec bleďozlutý, vstavač štěničný, kruštík bahenní nebo prstnatec

plamatý. Území rezervace oplývá i bohatstvím z motýlí říše, upozornil bych mnohé druhy modrásků které jsou vázány právě na druhy rostlin vyskytujících se jen a právě na tomto místě.

Bohužel, jak je na Slovensku „dobrou“ tradicí, do chráněných území je zakázán vstup a tak můžeme na Abrodu všechny tyto krásy pozorovat jenom z uctivé vzdálenosti. To je pak v přímém kontrastu s bezohlednými praktikami velkopodnikatelů, kteří se podílejí na devastaci přírody ve velkém a státní ochraně přírody nezbyvá než jen bezmocně přihlížet, viz kauza pana Tkáče a jeho aktivit na Devínské Kobyle.

Oblast jihozápadního Slovenska opravdu nabízí mnoho krás a vřele doporučuji návštěvu, pokud budete mít cestu kolem, i když asi budete muset sáhnout hlouběji do kapsy. Zdejší příroda bude krásná jak v brzkém jaře, kdy v lesích na Kobyle budou kvést lány medvědího česneku, tak i začátkem června, kdy kvete většina zdejších orchidejí, nebo začátkem podzimu, kdy se místní listnaté lesy zbarví do nejrůznějších fantastických odstínů.

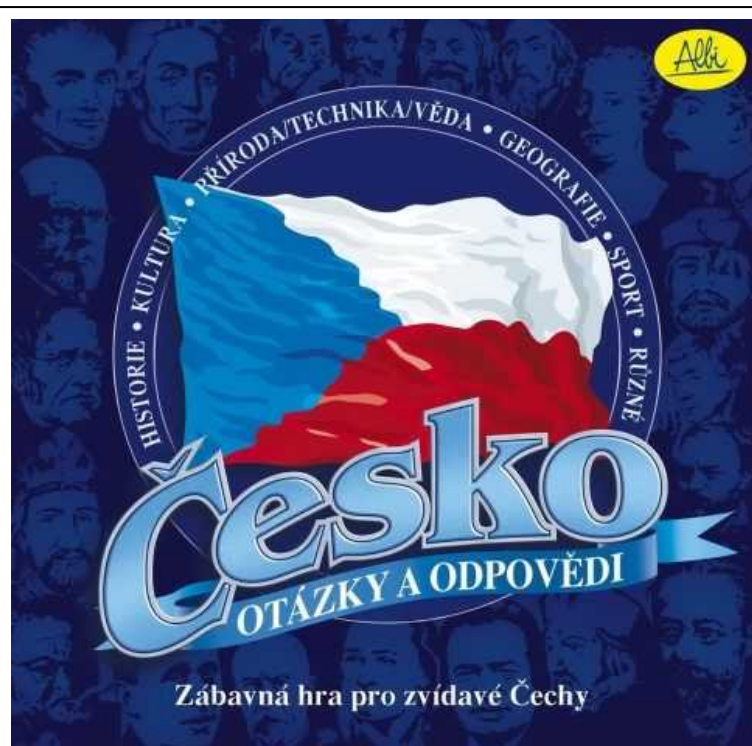
(My)

Herní koutek

Česko: otázky a odpovědi

Pokud vaším cílem u hraní her není nutně jen se pobavit, ale případně se i něco přiučit nebo osvěžit svoje znalosti pak navrhuji podívat se na hru Česko: otázky a odpovědi. Jak již název napovídá, jedná se o znalostní hru o naši rodné zemi. Hra je koncipovaná pro maximálně 6 hráčů, ale teoreticky ji může hrát téměř neomezený počet lidí, stačí si jen najít další figurky. Cílem hry je správně odpovídat na otázky, které si hráč vylosuje ze šesti různých kategorií – historie, kultura, příroda/technika/věda, geografie, sport a různé. Z jaké kategorie člověk otázku dostane záleží na hodu kostkou, která určuje pohyb hráčovy figurky po plánu. Podle toho, na políčku které barvy se hráč zastaví (barvy odpovídají

Krabice s hrou

Herní plán

kategoriím), bude odpovídat na otázku z dané kategorie. Pokud ji odpoví správně, získává žeton odpovídající barvy. Úkolem je sesbírat žetony všech šesti barev a pak dojít do středu mapy. Aby se omezil faktor štěstí a role hodu kostky nebyla tak velká, tak pokud hráč odpoví správně na otázku, z jejíž kategorie už žeton má, může házet znovu (a to dokud bude odpovídat správně). Otázky jsou pokládány i s výběrem odpovědí a) b) c) ale po dohodě se může hrát i bez možností. Jsou koncipované spíše pro dospělé hráče, ale pro mladší existuje i verze Česko: otázky a odpovědi junior (tu jsem hrál já), která obsahuje otázky, na které dokážou odpovědět i děti. Hru bych určitě doporučil, pokud chcete

rozšířit své znalosti o České republice.

(Le)

Bohové a hrdinové starověkého Řecka

Další Héraklovy úkoly

Po návratu z výpravy na lodi Argó pokračoval Hérakles v úkolech. Jako další dostal za úkol **vyčistit Augiášovy chlévy**. Král Augeiás měl taková stáda dobytka, která z něj udělala nejbohatšího muže na světě. Stáje, ohrady a dokonce přilehlá pole byla vrchovatě zanesena hnojem, který se léta nevyvážel. Když Eurystheus tento úkol zadával, představoval si Hérakla, jak roky ručně čistí chlévy. Ale Héraklés prohlásil, že když mu Augeiás dá desetinu stád, bude večer práce hotová. Ten se zasmál a kývl. Nato Héraklés prorazil na dvou místech ohrady, změnil tok dvou blízkých řek Alfeios a Péneios a jejich proud se prohnal ohradami, stájemi a okolními poli. A práce byla večer hotova. Augeiás se začal vytáčet a dohadovat, že úkol byl zadaný Eurystheem, a potom ještě zapíral, že by desetinu stád slíbil. Zasedl soud, v něm Augeiův syn Fýleus dával za pravdu Héraklovi a Augeiás je oba vyhnal ze země. A co víc – Eurystheus práci neuznal, protože prý si Augeias Hérakla najal.

Dalším úkolem bylo **zahnat stymfalské ptáky**, což byli velcí ptáci jako jeřábi nebo ibisové, ale měli mosazné zobáky, pařáty a křídla. Byli zasvěceni bohu války Areovi. Žili nad stymfalskou bažinou, ve velkých hejnech vzlétali do vzduchu a zabíjeli lidi a zvířata tím, že nechali padat mosazné peří, a zároveň vylučovali jedovatý trus, který ničil porosty. Když Héraklés přišel plnit úkol, viděl, že z bažiny zaútočit nelze, protože člověka neunes a člun se na ni nedá spustit. Pomohla mu Athéna – dala mu kovová chrastítka a Héraklés stál na výběžku hory nebo vysoko na stromě a dělal tak hrozný hluk, že ptáci šílením hrůzou odlétali do dálek až k Černému moři.

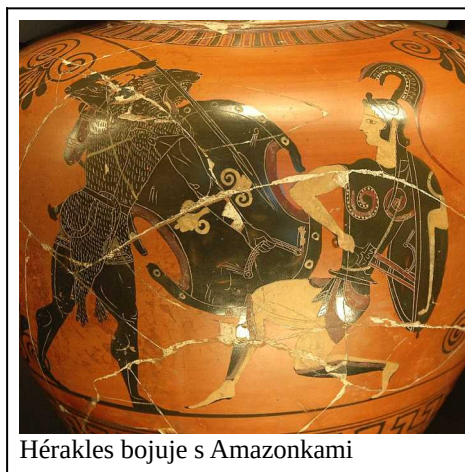
Jako další úkol měl Hérakles **přivést krétského býka**.

Divoký býk byl dar Poseidóna krétskému králi Mínóovi, ovšem s podmínkou, že Mínós ho musí bohu obětovat. Mínós obětoval jiného býka a Poseidón za trest seslal na

býka zuřivost, při níž býk pobíhal po ostrově a všechno ničil. Héraklés ho holýma rukama chytil a v dlouhém zápase zkontroloval tak, že ho mohl přivést do Mykén

Přihnati Diomédy lidožravé koně. Diomédes byl thrácký král. Jeho stáje byly postrachem celé země. Koně byli přikováni železnými řetězy k bronzovým žlabům a král je krmil masem svých hostů. Hérakles přemohl čeledíny, koně zahnal k moři a nechal je hlídat svým přítelem Abdérem. Pak spěchal odrazit útok Dioméda. To se mu podařilo, avšak přítele Abdéra divocí koně mezitím roztrhali. Sklíčený žalem přihnati koně do Mykén a Eurystheus je pustil na svobodu. Později pak byli nalezeni rozsápaní divokou zvěří.

Dcera krále Eurysthea zatoužila po zlatém pásu, který bůh Áres daroval královně Amazonek Hippolytě. A tak devátým Héraklovým úkolem bylo **donesení pásu královně Amazonek**. Vzal s sebou oddíl věrných přátel, cestou v zemi krále Lyka zaútočili na království divocí Bebrykové a Héraklés je porazil. Za to mu byl Lykos vděčný a Héraklés si získal takovou slávu, že královna Hippolyta mu vyšla vstříc a chtěla mu dobrovolně svůj pás věnovat. Jenže Héřiny intriky rozšířily pomluvu, že Héraklés chce královnu zabít. Amazonky uvěřily, napadly Héraklovu skupinu, došlo k boji a v něm mnoho Amazonek přišlo o život, mnoho padlo do zajetí. Mezi nimi také Antiopa, kterou si vzal později za ženu Théseus. Královnin pás odevzdal Héraklés králi Eurystheovi a ten jej údajně věnoval chrámu bohyně Héry v Argu.

Hérakles bojuje s Amazonkami

Zrození legendy

Příběhy z legendy o Tareovi objevené v tomto měsíci

V měsíci červnu Tareos bojoval proti Spartskému vojsku poslanému Areem zničit jeho domácí kraj.

V dalším příběhu pak pomáhal Psyché plnit náročné úkoly od její tchyně Afrodity.

Bodování za květen a červen

A je tu závěrečné zúčtování, v měsíci červnu jsme měli dva výlety a tak tvoří rozhodující část bodů, ovšem své ovoce nese i padesátka a účast na schůzkách. Hranice pro velký lístek je tentokrát 180,6 bodu a budou jen dva, protože málokomu se podařilo být aktivní po oba měsíce.

	jméno	body měs.	body obd.	družina	jméno	body měs.	body obd.	družina
1.	Ben	124	258	Zobáci	13. Julča H.	0	66	Vlaštovky
2.	Martin	87	186	Zobáci	14. Eliška	15	66	Pařáti
3.	Ernest	71	157	Zobáci	15. Lukáš	51	66	Pařáti
4.	Ondra	112	142	Zobáci	16. Eda	63	63	Zobáci
5.	Barnabáš	103	133	Zobáci	17. Janis	45	60	Pařáti
6.	Julinka F.	50	128	Vlaštovky	18. Kája	57	57	Host
7.	Kristián	38	125	Zobáci	19. Malvína	0	51	Host
8.	Mára	30	114	Zobáci	20. Ivča	0	48	Host
9.	Bára	15	102	Vlaštovky	21. Mikeš	0	45	Host
10.	Pavel	45	92	Zobáci	22. Julča M.	0	30	Pařáti
11.	Jožka	0	84	Vlaštovky	23. Áňa	0	0	Vlaštovky
12.	Mia	30	75	Vlaštovky				

Výsledky bodování družin:

Neúčast Pařátů a Vlaštovek na některých akcích přináší i tentokrát vítězství Zobákům.

pořadí	název	body měs.	body cel
1.	Zobáci	40	470
2.	Vlaštovky	30	400
3.	Pařáti	20	300

Celkové výsledky:

Tabulka celkových výsledků zejména přidává účast na výletech finální pořadí končí vítězstvím Benovým, protože Mára v červnu zcela ztratil dech. Hranice pro velký lístek je 812 bodů a bude jich 6.

jméno	body	výlety	družina	jméno	body	výlety	družina
1. Ben	1160	14	Zobáci	15. Mikeš	377	8	Host
2. Mára	1071	10	Zobáci	16. Lukáš	377	4	Pařáti
3. Martin	1029	11	Zobáci	17. Mia	370	2	Vlaštovky
4. Bára	901	9	Vlaštovky	18. Ája	276	2	Vlaštovky
5. Ernest	860	10	Zobáci	19. Eda	261	3	Zobáci
6. Ondra	820	9	Zobáci	20. Julinka F.	238	1	Vlaštovky
7. Barnabáš	790	6	Zobáci	21. Malvína	132	3	Host
8. Pavel	709	6	Zobáci	22. Julča M.	108	1	Pařáti
9. Kristián	659	5	Zobáci	23. Sandra	84	2	Host
10. Jožka	587	6	Vlaštovky	24. Hanka	81	2	Host
11. Janis	535	9	Pařáti	25. Pepa	81	2	Host
12. Julča H.	528	5	Vlaštovky	26. Kája	57	1	Host
13. Áňa	429	3	Vlaštovky	27. Ivča	48	1	Host
14. Eliška	386	6	Pařáti				

Prémiová „50“ pro rok 2023/2024

Červen: A jsme na konci roku, ani to moc nebolelo. Přináším úkolem je tentokrát herbář nebo fotoherbář. Nasbírejte a vylišujte nebo vyfotografujte 3 byliny a správně je určete. Pokud budete květiny lisovat, vyhněte se, prosím rostlinám ohroženým, u fotografií naopak ohrožené rostliny vítám. Hodnocena je kvalita zpracování /fotografie a samozřejmě též správnost určení. Poznáváčka nás čeká z poznávání bezobratlých, kde můžete zúročit, co jsme na schůzkách dělali především v dubnu.

Přehled úkolů prémiové padesátky pro letošní rok:

září	byliny //
říjen	papírové koule // ryby, obojživelníci, plazi, savci, ptáci //
listopad	soutěž „nejkrásnější list podzimu“// dřeviny //
prosinec	tématická vánoční ozdoba// mapa a buzola //
leden	zápisník // houby //
únor	oddílová historie a tradice // ochrana přírody a ekologie //
březen	„co je to?“//geologie //
duben	geosbírka // stavební slohy a památky //
květen	podivuhodnost // uzle //
červen	(foto) herbář //motýli, brouci, ostatní hmyz, ostatní bezobratlí//

(My+Bi)

Souhrnné výsledky prémiové "50"

jméno	září	říjen	listopad	prosinec	leden	únor	březen	duben	květen	červen
Lukáš	0	0+0	0+0	0+0	0+0	0+0	0+18	0+9	0+0	0+0
Janis	2	0+12	0+6	0+0	0+0	0+0	0+0	0+5	0+0	0+0
Eliška	0	0+0	0+0	0+11	0+0	0+0	0+0	0+0	0+0	0+0
Mára	9	0+10	20+13	0+0	0+16	0+20	0+23	0+12	0+0	0+0
Martin	3	0+11	0+0	0+0	0+0	0+21	0+22	0+11	0+0	0+0
Ondra	2	0+6	0+0	0+0	0+0	0+4	0+0	0+2	0+0	0+7
Ernest	3	0+7	0+4	0+7	0+10	0+9	0+6	0+1	0+5	0+0
Eda	2	0+7	0+0	0+0	0+0	0+0	0+0	0+0	0+0	0+0
Ben	3	20+9	0+6	20+0	20+8	25+9	10+20	0+3	20+0	16+4
Kristián	0	0+3	0+0	0+4	0+3	0+0	0+9	0+0	0+0	0+8
Barnabáš	0	0+12	0+6	0+0	0+10	0+8	0+13	0+6	0+0	0+7
Pavel	4	0+14	0+5	0+17	0+17	0+0	0+15	0+9	0+2	0+0
Bára	5	0+13	20+12	20+0	0+14	0+12	0+20	0+19	0+0	0+0
Jožka	2	0+9	0+0	20+0	0+6	0+0	0+0	0+9	0+0	0+0
Julča	3	0+0	0+3	20+12	0+14	0+0	0+0	0+9	0+0	0+0
Ája	0	0+11	0+6	0+0	0+13	0+0	0+0	0+0	0+0	0+0
Áňa	0	0+11	0+3	0+9	0+0	0+0	0+9	0+0	0+0	0+0
Mia	0	0+0	0+0	0+0	0+2	0+11	0+9	0+1	0+0	0+0
Julinka F.	0	0+0	0+0	0+0	0+0	0+5	0+0	0+0	0+0	0+5

Koutek zábavy

Jarní běh soutěže o KOKOsový ořech

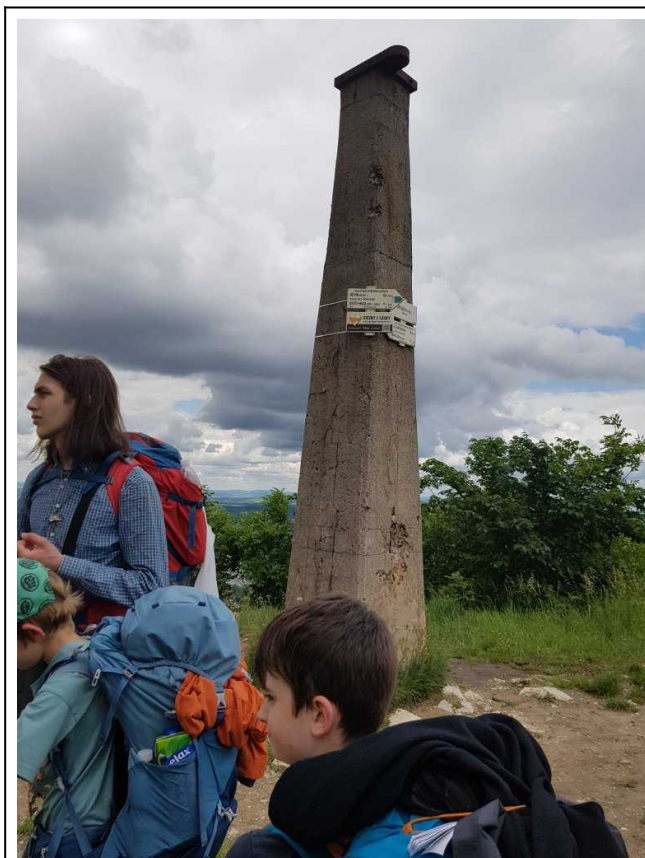
Páté a poslední kolo jarního běhu naší soutěže skončilo a nás čekají výsledky a rozdávání kOKOsových odměn:

Každý měsíc zde bývá zveřejněna trojice obrázků, vaším cílem je poznat, co na obrázcích je, za každý obrázek vždy můžete získat dva body, celkem tedy 6 bodů v jednom čísle kOKOsu. Odpovědi je třeba odevzdat do začátku oddílovky, na které vyjde další číslo kOKOsu. Po pěti kolech se vám body sečtou a za každých pět bodů získáte jeden lístek do osudí. Na závěrečné oddílovce pak budou vylosovány z tohoto osudí tři ceny, ostatní, kdo měli v osudí aspoň lístek, zpravidla dostanou drobnější ceny.

Řešení můžete hledat kdekoliv a u kohokoliv, jedinou výjimkou je, že se nesmíte ptát žádného z vedoucích oddílů.

1. Mára – 18 bodů – 3 lístky
2. Pavel – 11 bodů – 2 lístky
- 3.-5. Bára, Julča H., Jožka – 9 bodů – 1 lístek
- 6.-7. Janis, Kristián – 6 bodů – 1 lístek
8. Martin – 5 bodů – 1 lístek

Výsledky 5. kola jarního běhu Zvířata noci (sova pálená, jezevec lesní, lišaj pryšcový) výsledky neodevzdal nikdo, takže má Martin (celkem 5) Mára (celkem 18) Kristián (celkem 6), Pavel (celkem 11), Bára (celkem 9), Julča (celkem 9) a Jožka (celkem 9) a Janis (celkem 6)

Naše výprava na Pálavě u obelisku na vrcholu Děvína

Vtip nalezený na Internetu:

Všude je plno úplatkářů a korupce.

Děti nedbají příkazů svých rodičů.

Kdekdo se pokouší psát knihy.

Je nepochybné, že konec světa se blíží.

Záznam na asyrské destičce, asi 2800 př. n. l.

<https://www.ivtipy.cz>

kOKOs měsíčník oddílu Oko, Číslo letní., Ročník 26. Tiskne Bizon.

Na vydání tohoto čísla se podíleli: Bizon, Kocour, Lembas, Myšinka

Redakční uzávěrka tohoto čísla byla 16.6.2024. Vyšlo dne 17.6.2024 v počtu 22 výtisků a pdf souboru.

***** První číslo sedmadvacátého ročníku vyjde 2.9.2024 *****

Telefonní číslo redakce: 606 468 693, e-mail: dengst@post.cz